

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 egzemplarzu (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 3 egzemplarzach (szer. szp. 69 mm) 2.— zł. Drobnie za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok IV.

Nr. 57.

Kraków, wtorek 10 marca 1942 r.

Nadesłane a nie zamówione przez Redakcję rekopisów będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opisanie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 zł. z odroczaniem do domu 5 zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Atak japoński na Australję spodziewany jest w najbliższej przyszłości.

Canberra, 9 marca. Atak japoński na Australję oczekiwany jest w najbliższej przyszłości. Według zdania dotychczasowego szefa wojsk australijskich, generała Gordon Benneta, jest to kwestja pięciu tygodni. Premier australijski nie zezwolił generałowi Gordon Bennetowi na złożenie sprawozdania przed parlamentem, wysyłając go na urlop zdrowotny. Jeszcze bardziej pesymistyczne słowa niż oświadczenie Gordon Benneta wypowiedział australijski minister żegluzi powietrznej, Cameron. Nad głowami demokracji zawisła nowa groźba

katastrofy — oświadczył m. Cameron — żądając przyspieszenia obiecaną pomocy. Do naprężenia sytuacji w Australji przyczynił się jeszcze atak japoński na Broome, ważny strategiczny punkt na północnym wybrzeżu Australji. W czasie tego ataku stracili Japończycy 28 samolotów australijskich. Incydent ten świadczy, że sytuacja Australji, podobnie jak i Indji Holenderskich, jest zupełnie beznadziejna. Wobec silnego zagrożenia Australji, powołano tam wszystkich mężczyzn do 60 roku życia do służby wojskowej.

pomyślnych warunków terenowych, istniejących w tamtejszych okolicach górskich. Wszystkie japońskie dzienniki w sensacyjnej formie podają fakt upadku Batawji, podkreślając z zadowoleniem, że pomimo zaciętego oporu, na jaki natraliono, stolica Indji holenderskich zajęta została już po pięciu dniach od chwili wysadzenia na ląd pierwszych jednostek japońskich.

Dziennik „Asahi Szimbun” oświadcza, że tem samem zadano przeciwnikowi nowy dotkliwy cios. Nikt nie przypuszczał, aby Batawja w tak krótkim czasie znalazła się w rękach wojsk japońskich. Dziennik zaznacza, że nieprzyjacielskie oddziały bojowe, którym powierzono obronę Batawji i okolicy, liczyły około 5 do 6 tysięcy żołnierzy, wśród których znajdowali się również Australijczycy, przybyli do Indji holenderskich jeszcze przed wybuchem wojny.

Przeciwnik, który obecnie wycofał się w kierunku Bandoeng, przemianowanego na nową stolicę, wykorzystując korzystne warunki górskiego terenu niezawodnie będzie stawiał zacięty opór.

Bitwa o Jawę.

Tokio, 9 marca. Na Jawie zajęły wojska japońskie w dniu 5 marca lotnisko Kallidiat, oddalone o 150 km. od obsadzonej również stolicy Indji Holenderskich, Batawji.

W dalszym ciągu ofensywy wojska japońskie dotarły do miasta Buittensorg, odcinające tem samem aliancom odwrót z Batawji do Bandung.

Równolegle z temi operacjami na zachodniej Jawie oddziały armji japońskiej napierają dalej w centralnych okolicach wyspy na Suraharta, gdzie ściągnięte zostały silne formacje pancerne wojsk alianckich. Buittensorg był lotnią siedzibą generalnego gubernatora Indji Holenderskich, a położony jest o 55 km. na południe od Batawji.

Wśród gradu bomb lotnictwa japońskiego, wojska alianckie wycofują się w zachodniej części wyspy Jawy w kierunku na twierdzę Bandoeng, stanowiącą kwatery generała holenderskiego Terportena. O fakcie tym donosi komunikat brytyjskiej agencji „Reuter”.

Bezpośrednio przed zajęciem Batawji, samoloty armji japońskiej, operujące przeciwko resztkom lotnictwa alianckiego, zniszczyły na lotnisku Bandoeng jeden samolot aliancki. Inne bombowce japońskie wysadziły w powietrze wyładowany materiałami wojennymi pociąg koło Butenzorg. Temsamem przerwano połączenie wojsk alianckich z ich pozafrontowymi punktami oparcia.

Eskaдры japońskich samolotów bojowych bombardowały w dniu 4 marca na południowym wybrzeżu wyspy Jawy port Anker, zatapiając 5 stojących na redzie okrętów. Ponadto bombardowano warsztaty, urządzenia portowe i magazyny, które stały się pastwą płomieni. Na lotnisku, znajdującym się opodal portu, zniszczono dwa samoloty alianckie.

Poza tem jedna z eskadr bojowych lotnictwa japońskiego dokonała nalotu na Port Darwin w Australji, niszcząc w walkach powietrznych jeden bombowiec angielski, typu Lockheed 5 wielkich bombowców. W dniu 5 marca dokonano w księżycową noc nalotu na port Morasby na Nowej Gwinei, gdzie uszkodzono ważne ośrodki wojskowe, koszar i lotniska, których hangary podpalono.

Wszystkie samoloty japońskie, nieszkodzone, powróciły do swych baz wypadowych.

Japońskie jednostki marynarki wojennej rozbiły w okolicach Tjilatap na południowym wybrzeżu wyspy Jawy stątki alianckie, usiłujące przedrzeć się przez kordon blokad. W czasie potyczki ogniowej zatopiono jeden statek-cysterna, dwa uzbrojone okręty handlowe oraz 7 dużych stątków handlowych. Poza tem zabrano dwa duże stątki handlowe i jeden frachtowiec. Dalsze operacje wojsk lądowych armji japońskiej na wyspie Jawie zdążają ku zupełnemu zlikwidowaniu oporu znajdujących się tam jeszcze wojsk alianckich.

Praktycznie biorąc, opór aliantów na Jawie nie ma już żadnego celu, gdy po zajęciu Batawji, okrazeniu Bandoengu i blokadzie portu Surabaja, wszelkiego rodzaju inicjatywa wojskowa przeszła już w ręce komendy wojsk japońskich. W Tokio liczą się z możliwością zupełnej kapitulacji aliantów na Jawie już w ciągu najbliższych dni.

Po upadku Batawji.

Tokio, 9 marca. Zajęcie Batawji, stolicy Indji holenderskich, stanowi główny temat pras japońskiej, która podkreśla, iż sukces ten wojska japońskie uzyskały już w pierwszym dniu po pierwszym desancie na

Nigdy nie przypuszczano, by Batawja padła w tak krótkim czasie w ręce japońskie. Wszak wojska alianckie, przeznaczone do obrony rejonu Batawji, wynosiły blisko 6.000 ludzi. Obecnie oddziały alianckie na Jawie, wycofując się na Bandoeng, ogłosiły miasto to jako nową stolicę. Usiłują one stawić silny opór przy wykorzystaniu

Rangoon obsadzony przez Japończyków.

Tokio, 9 marca. Rangoon został całkowicie obsadzony przez wojska japońskie.

Japończycy wyładowali na Nowej Gwinei.

Tokio, 9 marca. Wojska japońskie wyładowały na dotychczas bliżej nieznanym punkcie Nowej Gwinei.

Tokio, 9 marca. Główna kwatery cesarska komunikuje, że południowa Sumatra znalazła się obecnie w całości w rękach Japończyków. Po poprzednim jeszcze zajęciu Purwodao i Surakarta, obecnie Japończycy zajęli również strategicznie ważny punkt kluczowy w pobliżu południowego wybrzeża Jawy, Djokjakarta. Zdobyto przytem wiele materiałów wojennych.

Surakarta jest stolicą holendersko-wschodnio-indyjskiego gubernatorstwa Surakarta i liczy 170.000 mieszkańców. Miasto to jest rezydencją niezależnego księcia. W mieście tem produkuje się zwłaszcza artykuły złote i miedziane.

Djokjakarta liczy około 140.000 mieszkańców i leży około 10 km na północ od wybrzeża południowego. Miasto to jest siedzibą gubernatora i równocześnie rezydencją sultana Djokjakarty. W okolicy tego miasta znajdują się plantacje kawy, tytoniu i trzciny cukrowej.

W czasie pomownych japońskich ataków powietrznych na pozycje aliantów pod Balanga, Japończycy zniszczyli na ziemi 42 maszyny aliantów, mianowicie 2 „Curtis” i 40 samolotów myśliwskich.

Reuter podaje ostatnie doniesienie ho-

lendersko-indyjskiej agencji informacyjnej z Bandoeng, jakie zdołano nadać jeszcze przed zniszczeniem przez Japończyków połączeń Bandoeng ze światem zewnętrznym. Doniesienie to zawiera opis wypadków na Jawie do chwili zdobycia Batawji przez Japończyków.

„Sytuacja na Jawie jest obecnie — stwierdza doniesienie — bardzo krytyczna, ponieważ Japończycy atakują przy użyciu wielkich, przeważających sił. Po złamaniu oporu na morzu i w powietrzu Japończycy uzyskali faktycznie zupełną swobodę działania. Nie nie zdołano im przeszkodzić w wysadzeniu na ląd tyłu żołnierzy i materiałów, ile tylko pragnęli. O jakiegokolwiek obronie przed piekłem ataków japońskich na lądzie i w powietrzu nie było mowy. Przebieg walk, wobec rozwoju sytuacji z ostatnich dni, nie może już nasuwać żadnych wątpliwości”.

Główna kwatery cesarska wydała komunikat specjalny, podający po raz pierwszy wyczerpujące szczegóły na temat ataku japońskich specjalnych łodzi podwodnych na Pearl Harbour w dniu 8 grudnia 1941 r.

Japończycy zajęli centra naftowe na Sumatrze.

Tokio, 9 marca. Opór wojsk alianckich na wyspie Sumatrze został przelamany, co doprowadziło do zajęcia przez wojska japońskie centrów naftowych Dżambi i Rimau.

Dżambi leży o 200 km na północno-wschód od Palembangu, zajętego śmiałym atakiem skoczków spadochronowych. Miasto liczy 22.000 mieszkańców, a dzięki korzystnemu położeniu nad rzeką tej samej nazwy, posiada duże znaczenie dla wywozu ropy naftowej drogą wodną. Rimau leży o 60 km na północno-wschód od Palembangu.

Okręty-cysterny padają ofiarą ataków niemieckich łodzi podwodnych.

Berlin, 9 marca. Znowu 12 okrętów alianckich poszło na dno morskie u wybrzeży amerykańskich na skutek ataku niemieckich łodzi podwodnych. Temsamem dzięki śmiałym atakom łodzi podwodnych zniszczono dotychczas 663.500 ton alianckiego tonażu okrętowego, z czego połowę stanowił tonaż, przeznaczony dla przewozu ropy naftowej.

Strata okrętów-cystern stanowi niepowetowany cios dla amerykańskiej i brytyjskiej floty zaopatrzeniowej. Ropa naftowa,

mieszcząca się w tych okrętach, po załadunku na cysterny kolejowe, wypełniłaby 36.860 takich cystern. Byłby to więc olbrzymi pociąg, sięgający z Krakowa aż po Stanięławów. Każdy z zatopionych okrętów-cystern odbywał rocznie 18 podróży do rejonów naftowych Ameryki Środkowej, a więc utrata tych okrętów równa się stracie przeszło dziewięciu i pół miljonów ton ropy naftowej, dowożonej do Stanów Zjednoczonych. Cyfra ta odpowiada połowie rocznej produkcji ropy w Wenezueli, stanowiącej

Marsz. Petain potępił atak angielski na Paryż.

Paryż, 9 marca. Z okazji pogrzebu ofiar bombardowania m. Paryża, którego dokonali lotnicy angielscy w dniu 3 marca, szef państwa francuskiego, marszałek Petain wystosował orędzie do narodu, w którym mówi m. in.:

„Historia sama się wypowie o tym przestępstwie czynie naszych byłych kombatanów, tych samych, którzy na polu walki pozostawili naszych żołnierzy bez pomocy, a w dwa lata później z bezwzględnością zimnym wyrachowaniem dokonali nalotu na niewinna ludność cywilną, sięgając wśród niej śmierci. Niema sądu wojennego ani usprawiedliwienia dla ludzi, którzy na własne sumienie wzięli podobne hekatombę”.

więcej, przecież trzeci co do wielkości teren produkcyjny świata.

Operujące u wybrzeży Stanów Zjednoczonych niemieckie łodzie podwodne zatopiły pływający pod amerykańską flagą frachtowiec norweski „Leif” o pojemności 1.582 ton. Frachtowiec ten należał do amerykańskiej linii okrętowej Bull Line.

Coraz częściej, powtarzając się ataki niemieckich łodzi podwodnych, skierowane przeciwko pływającym na wodach amerykańskich frachtowcom, statkom-cysternom i okrętom przewozowym, wywołały trwogę i panikę wśród świata handlowego Wenezueli. Znaczna ilość załóg okrętowych, która miała się udać na rejs po morzu Karaibskim, pozostała w porcie Maracaibo, żądając dodatkowych opłat tytułem wynagrodzenia za ryzyko pływania po wodach zagrożonych przez niemieckie łodzie podwodne.

„Daily Express” o sytuacji Anglii.

Genewa, 9 marca. W jednym z artykułów wstępnych pismo „Daily Express”, iż Imperium brytyjskie znajduje się w bardzo poważnej sytuacji i że chwila obecna nakazuje zdecydowaną kontrakcję sprzymierzonych, co powinno nastąpić bezwarunkowo jak najszybciej.

Jeszcze w bieżącym roku musza być opracowane „plany uratowania imperium”. Jest rzeczą bezcelową przestawanie pilnych spraw, jak to dotychczas stało praktykowanym na jutro lub na pojutrze, albo na jeszcze później; obecnie to przeciąganie załatwienia spraw winno się skończyć, gdyż czas nagli. Obecnie nie można opracowywać planów na rok 1943, 1944 lub 1945, gdyż przedewszystkiem trzeba opracować zasady działania na rok 1942.

Obecne chwile są dla Anglii — jak w dalszym ciągu czytamy we wspomnianym artykule — bardzo przygniatające. Dlatego też nierozsądnem byłoby mówić o dalekiej przyszłości lub też, co gorsza, robić plany dla niej. Upadek Batawji jest strasznym wydarzeniem, a utrata Singapoore bardzo dotkliwym ciosem. Na fakty te oraz na wagę chwili obecnej nie powinno się w Anglii obecnie zamykać oczu i nie uspokajać się tem, iż błądnie utracone bazy geograficznie są bardzo oddalone od Anglii. Przeciwnie, niezdolność każda rodzina angielska odczuje skutki ciósów, zadanych przez Japończyków Anglikom, Holendrom i Amerykanom na Pacyfiku.

Żądania odnowienia ang. korpusu oficerskiego.

Sztokholm, 9 marca. Angielski publicysta wojskowy kapitan Lidde, Hart domaga się na łamach „Daily Mail” odnowienia angielskiego korpusu oficerskiego, ponieważ Anglia potrzebuje strategicznych mózgów, któreby szybko zrozumiały metody nowoczesnej taktyki wojennej.

„Powagi sytuacji wojennej — pisze Lidde Hart — nie da się już dłużej ukrywać. Oświadczenia wypowiedziane w ostatnim czasie przez szereg posłów parlamentarnych stanowią wyraźne odzwierciedlenie tego, co się obecnie mówi i myśli w szerokiej kołach społeczeństwa angielskiego. Zbyt długo wzywano do rękoma wymówkę „braku przygotowania do obecnej wojny” jako usprawiedliwienie dla rządu, w międzyczasie bowiem usprawiedliwienie to straciło wszelką siłę przekonywującą. Nieustannych klęsk, ponoszonych w ciągu dwu i pół letniego trwania wojny nie da się już naorawić tego rodzaju wymówką. Jeżeli nie udało się uawet pokonać drobnej części armji niemieckiej na terenie wojowym izolowanym przez morze, jak to mamy w Afryce północnej, to jak można się wogóle spodziewać stoczenia decydującego boju z Niemcami na kontynencie europejskim?”

Zwycięskie ataki lotnictwa niemieckiego na froncie wschodnim.

Z głównej kwatery Wodza, 7 marca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Na wschodzie odparto kilka ataków nieprzyjaciela.

Lotnictwo wspierało własne akcje ofensywne przez niszczenie ciosy przeciwko nieprzyjacielskim stanowiskom i zbiorowi- skom wojsk nad górną Wołgą, jak również na odcinku Lwań. Fińskie powietrzne siły zbrojne rozbiły na froncie karelskim formacje bojowe i myśliwskimi kolumny i stanowiska pogotowia wojsk nieprzyjaciela.

W okresie od 25 lutego do 5 marca sowieckie lotnictwo straciło 197 samolotów. Z tego 165 zostało zestrzelonych w walkach powietrznych, a 16 przez artylerię przeciwlotniczą. Reszta została zniszczona na ziemi. W tym samym czasie na froncie wschodnim straconych zostało 31 własnych samolotów.

W Afryce północnej wojska niemieckie dokonały skutecznego wypadu wywiadowczego. Samoloty nurkowe i lekkie formacje bojowe lotnictwa niemieckiego zwalczały we wschodniej Cyrenajce obozy namiotowe, zbiorowiska samochodów i składy materiałów napędnych nieprzyjaciela. Podczas ataków na brytyjskie bazy lotnicze i obiekty kolejowe w rejonie północno-egipskim uszkodzony został przez zrzucone bomb 5 marca na wschód od Marsa Matruk także i jeden wielki okręt frachtowy.

Na Malcie niemieckie samoloty bojowe uzyskały celne trafienia bombami nacięższego kalibru w cytadeli i stanowiska okrętów w porcie La Valetta. Co najmniej dwie łodzie podwodne zostały ciężko uszkodzone.

Z głównej kwatery Wodza. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 8 marca:

W rejonie Dońca oraz na froncie na wschód od Charkowa zostały rozbite liczne ataki bolszewików, dokonane przy użyciu znacznych sił. W innych punktach walki są jeszcze w toku.

Na środkowym i północnym odcinku frontu wschodniego trwają w dalszym ciągu walki obronne. W czasie akcji ofensywnych, przeprowadzonych ze strony niemieckiej, oddziały armii lądowej oraz SS odrzuciły bolszewików z kilku punktów operacyjnych, przy czym, pomimo zaciętego oporu wojsk sowieckich, zyskały na terenie. Bolszewicy stracili przytem licznych jeńców, wśród których znajdował się dowódca nowej dywizji, oraz przeszło 3000 zabitych.

W toku walk powietrznych myśliwce niemieckie zestrzelili 22 samoloty sowieckie. W czasie akcji zwróconych przeciwko lotnictwu zniszczono na ziemi 9 samolotów.

W Afryce Północnej żywa obustronna działalność oddziałów szperaczy. Niemieckie samoloty nurkowe zaopatrzyły w porcie Tobruku celami bombami jeden parowiec towarowy pojemn. 3000 ton, oraz 3 mniejsze statki. Niemieckie samoloty bojowe w atakach zniesionych dokonały przerwania

Proces w Riom.

Bełlin, 9 marca. Dalszy ciąg procesu w Riom przebiegał bez specjalnych sensacji aż do soboty 7 bm., kiedy publiczność została wykluczona z obrad sądu. Sąle rozpraw musieli opuścić obok przedstawicieli prasy także nawet i urzędowi stenografowie.

Na posiedzeniu tem dokonano m. in. przesłuchania b. ministra lotnictwa Guy la Chambre, który usiłował bronić się przeciwko zarzutom niedokonańca odpowiednich przygotowań w zakresie lotnictwa dla ziem technicznymi wyjaśnieniami. W rezultacie tych wyjaśnień wynika, że Guy la Chambre liczył głównie na dostawy amerykańskie, a te jednak nie zostały dostarczone. Interesującym jest, że Guy la Chambre liczył się z wojną nie tylko z Niemcami i Włochami, ale także i z Hiszpanią.

Dziewiąty dzień rozprawy przyniósł rozważanie jednego z najbardziej krytycznych problemów procesu. Sad przeszedł po raz pierwszy do problemu odpowiedzialności za wybuch wojny i zażądał wyjaśnień odnośnie do bezpośrednio poprzedzającej wypowiedzenie wojny przez Francję konferencji Daladiera z największymi czynnikami wojskowymi we Francji i ministerstwem wojny. Chodzi tu o historyczne spotkanie w dniu 23 sierpnia 1939, w którym brał udział również ówczesny minister spraw zagranicznych George Bonnet.

Na posiedzeniu tem Daladier upewnił się co do gotowości wojennej francuskich sił zbrojnych. Rezultat tej konferencji skłonił Daladiera do wypowiedzenia wojny Niemcom. Rozważania te skłoniły gen. Gamelin'a do przerwania swego milczenia. W sprawie tej złożył on zeznania, których szczegóły nie są jednak znane.

Oskarżenie zarzeka Gamelinowi, że swego czasu generalowie oświadczyli, iż armia jest gotowa do wojny, co nie zgadzało się z istotnym stanem rzeczy. Podobnie i Guy la Chambre zbyt wysoko ocenił zdolności i możliwości lotnictwa francuskiego. Ci dwaj ludzie — Gamelin i Guy la Chambre — przyczynili się do wybuchu wojny. Wina Daladiera jest, że oświadczenia te wzięły za prawdziwe.

Tajne posiedzenie sądu zostało zamknięte o godz. 18, poczem narady sądu zostały odłożone do wtorku.

w szeregu miejsc linii kolejowej w zachodnim Egipcie.

Obiekty wojskowe na wyspie Malcie były w porze dziennej i nocnej nieustannie w skuteczny sposób bombardowane.

Berlin, 9 marca. Toczące się na wszystkich odcinkach frontu wschodniego zacięte walki komentowane są przez naczelną komendę niemieckich sił zbrojnych w następujący sposób.

W północnym odcinku, w okolicy Lwań i jeziora Iłmeń, niemieckie lotnictwo bojowe brało udział w szeregu akcji, przy czym ilość niemieckich maszyn bojowych oraz samolotów nurkowych wynosiła kilkadziesiąt. Od wczesnych godzin rannych do późnego wieczora lotnictwo niemieckie atakowało koncentracje wojsk sowieckich, obrzucając wielkie skupienia bolszewików bombami wszelkiego kalibru. W odważnych

Sytuacja żywnościowa Szwajcarii.

Berno, 9 marca. Katastrofalne zmniejszenie się zapasów surowców przyprawia Szwajcarię o znacznie większe kłopoty, niż sytuacja żywnościowa.

Już w pierwszym roku wojny Szwajcarija potrafiła zorganizować dostateczny dowóz środków żywności, dzięki czemu zaoszczędziła sobie zbyt wielkie wyczerpanie swoich własnych zapasów. Wynajęła ona jugosłowiańskie i greckie okręty handlowe i wykorzystywała porty w Lizbonie i w Genui do przeladunku swego przwozu, sprowadzonego z krajów zaocenywanych.

Na skutek nowej sytuacji na południowym wschodzie Szwajcarija ujrzała się zmuszona do stworzenia własnej komunikacji morskiej, względnie własnego międzynarodowego prawa morskiego. Od tego okresu dowód zamorski obsługiwany jest w całości przez własne okręty szwajcarskie, natomiast obsługa dowozu z Lizbonu przez Hiszpanię dokonywana jest przez kolumny szwajcarskich samochodów ciężarowych. Tego rodzaju rozwiązanie sprawy okazało się konieczne, ponieważ wskutek niemożliwej szerokości torów hiszpańskich kolei państwowych, zbyt częsty przewóz towarów spowodowałby jeszcze znaczniejsze podwyższenie i tak już olbrzymich kosztów transportu.

Dzięki tej metodzie do jesieni 1941 r. udało się Szwajcarii sprowadzić z krajów zamorskich również pewną część potrzebnych surowców, aż wreszcie blokada angielska zamknęła wszelki dowóz surowców. Od tej chwili Anglia na podstawie najdokładniejszych obliczeń zezwała Szwajcarii na dalszy przywóz tylko najkonieczniejszych środków żywności z południowej Ameryki Stanów Zjednoczonych, nie mówiąc już o tem, że okręty szwajcarskie przetrzymywane są niejednokrotnie całymi miesiącami w brytyjskich portach kontrolnych, co niesłychanie podraża wydatki, związane z transportem. Anglia dopuszcza poprostu od tego czasu jedynie na mikroskopowe ilości środków żywności do Szwajcarii.

W tych warunkach kraj ten widział się zmuszony do wyrównania do pewnego stopnia spowodowanego tem ubytku artykułów żywnościowych przez zmnożenie własnej uprawy roli, przy czem podkreślić należy, że koszt dowozu z za oceanu stanowi główną przyczynę podrożenia kosztów utrzymania o około 50 procent.

Nowy plan podniesienia rolnictwa, który pod hasłem „walka o podniesienie produk-

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 7 marca. Włoski komunikat wojenny z soboty brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

W Cyrenajce, skutkiem złej pogody, panowała na lądzie i w powietrzu tylko ograniczona działalność bojowa. Nalot angielskich samolotów na Trypolis nie pociągnął za sobą żadnych ofiar i nie spowodował żadnych szkód.

Włoskie i niemieckie lotnictwo kontynuowało ataki na Malcie i zaatakowało lotnisk. Na bazę flotową La Valetta zrzucone zostały bomby nacięższego kalibru, które uszkodziły znajdujące się tam łodzie podwodne. Na wyspie Manuel, która również była skutecznie bombardowana, powstał rozprzestrzeniony pożar, który był widoczny jeszcze z dalekiej odległości.

Rzym, 9 marca. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

Na terenie Sahary libijskiej działalność wywiadowcza. Na południe od Ain Gazala silne zespoły włoskiego lotnictwa zaatakowały w locie zniżonym wielkie skupienia angielskich pojazdów mechanicznych. Wielka ilość pojazdów uszkodzono lub zniszczono. Włosko-niemieckie siły lotnicze bombardowały również obiekty wojskowe Tobruku. W porcie Tobruku celna bomba trafiona statek-cysterna, który stanął w płomieniach. Mimo silnej obrony przeciwlotniczej, wszystkie samoloty powróciły

nalotach nurkowych zniszczono serjami wystrzałów z karabinów maszynowych gniazda opora bolszewickiego oraz koncentracje wojsk, co przyczyniło się znacznie do udania się akcji piechoty niemieckiej, która ścigała nieprzyjaciela na lądzie.

Bolszewicy ponieśli bardzo znaczne straty o czem może świadczyć wytra 250 ton bomb, zrzuconych na jeden odcinek koncentracji wojsk sowieckich. Sowieckie lotnictwo nie było w stanie przyjąć w tych warunkach postawy defensywnej, a lotnictwo niemieckie, nie ponosząc strat, zniszczyło w bojach wiele samolotów sowieckich. Artylerja przeciwlotnicza wojsk niemieckich straciła trzy bombowce bolszewickie.

Na południowy wschód od miasta Orel doszło do akcji obronno-zaczejnej oddziałów piechoty. Bolszewicy, którzy zaatakowali wielką masę placówki niemieckiej, nie tylko, że zostali przez jeden z batalionów odparto, lecz także zdobyto wieś, która stanowiła bazę wypadową tego odcinka bojowego wojsk sowieckich. Wieś ta stanowiła dobrze zaopatrzony skład amunicji bolszewików. Walka o to osiedle, mimo silnego mrozu i wielkich zasp śnieżnych, przeciągnęła się do późnego wieczora, kończąc się zupełnym zwycięstwem niemieckim. Tracąc dwóch własnych ludzi i 13 rannych, oddział niemiecki zasiał przedpole walki setkami poległych bolszewików.

Sprawa usuniecia obywateli mocarstw osi ze strefy przybrzeżnej Pacyfiku.

Tokio, 9 marca. Oplerając się na oświadczeniach neutralnych obserwatorów, dziennik „Japan Times and Advertiser“ w czwartkowym wydaniu konkluduje, jakoby decyzją rządu Stanów Zjednoczonych w sprawie wysiedlenia 140.000 obywateli mocarstw osi ze strefy przybrzeżnej Pacyfiku była niejako uważana jako akt odwetu za ciosy, zadane Stanom Zjednoczonym przez oddziały bojowe armii japońskiej.

Aczkolwiek 70.000 Japończyków ujrzało światło dzienne w Ameryce i tam spędziło swe życie, prawa ich zagwarantowane konstytucją są podeptane tylko dlatego, że czynnik rządowe amerykańskie popełniły liczne błędy natury wojskowej i politycznej. Chęć wywarcia zemsty na bezbronnej i zupełnie niewinnej mniejszości cywilnej przejdzie do historii jako nigdy i dotychczas przez żadne mocarstwo niepopelniana zbrodnia.

Inni obserwatorzy zwracają równocześnie uwagę na pogągnięcia polityki japońskiej na terenach okupowanych, stojące w diametralnej sprzeczności z polityką amerykańską. Dzięki ustosunkowaniu się władz japońskiej, cywilna ludność na terenach okupowanych korzysta z całkowitych swobód obywatelskich.

Zamieszki w Mexico City.

Rzym, 9 marca. „Voce d'Italia“, niedzielnego wydanie „Giornale d'Italia“ donosi z Buenos Aires, że demonstracje przeciwko rządowi meksykańskiemu trwają w dalszym ciągu.

Podczas demonstracji studentów, którzy chcieli się przedrzeć do meksykańskiego prezydenta Camacho, aby zażądać dymisji ministra oświaty, interwenjowała policja przy pomocy gazu łzawącego. Podczas starć zabity został wachmistrz policji, a ośmiu studentów odniosło rany.

Fiński komunikat wojenny.

Helsinki, 9 marca. Fiński komunikat wojenny z dnia 7 marca brzmi:

Na froncie lądowym kontynuowano normalną działalność ogniową. Artylerja fińska celnymi pociskami zniszczyła lub uszkodziła w różnych miejscach liczne stanowiska ogniowe i obiekty wojskowe, przy czem dwa magazyny amunicji eksplodowały. Piechota fińska odpędziła bolszewickie patrole wywiadowcze.

Na przemyku Anuus odparto dwa wypadki bolszewickie, dokonane w sile jednej kompanii i jednego plutonu. Zniszczono przytem jeden wóz bojowy.

Fińskie siły lotnicze bombardowały na południe od Sorokki postacie kolejowe oraz stacje wywiadowcze kolei murmańskiej. — Obrona przeciwlotnicza straciła na przemyku Anuus jeden bolszewicki aparat myśliwski. Myśliwcy fińscy zestrzelili nad środkowym frontem wschodnim dwie bolszewickie maszyny bombowe, które spadły w płomieniach.

W ciągu ubiegłej nocy pomiędzy godziną 2,30 a 4 udało się samolotom bolszewickim wbić się do obszaru powietrznego nad Helsinkami, gdzie zrzucono kilka bomb rozpryskowych w północnej dzielnicy mieszkalnej i poza miastem, przy czem prócz kilku rozbitych szyb nie powstała żadna szkoda.

Helsinki, 9 marca. Na frontach lądowych nie wydarzyło się nic poważniejszego.

W niedziele rano między godz. 3 i 4 nieprzyjacielskie bombowce zrzuciły z wielkiej wysokości około 10 rniejszych bomb kruszących na Helsinki. Jedna kobieta została raniona, kilka domów lekko uszkodzonych.

W kilku wierszach.

W sobotę rano przerwane połączenie radiowe i telegraficzne z wyspą Jawa.

Bohaterkie załogi japońskich specjalnych łodzi podwodnych, które w dniu 8 grudnia ub. roku wtargnęły do Pearl Harbour i tam zniszczyły smole przy wykonywaniu swego misyjnego dzieła, uszczególnione zostały specjalnym adresem dziękczynnym cesarza i głównodowodzącego floty japońskiej.

Sya ambasadora brytyjskiego w Lizbonie, Campbell, znajduje się w niewoli na terenie Grefsi. Odnosi on ciężkie rany jako brytyjski kapitan w La-Mji.

Rokowania Stanów Zjednoczonych z Egiptem o dostawę materiałów wojennych na podstawie t. sw. ustawy lombardowej pozostały dotychczas bez rezultatu.

Agencja Domei donosi z Bangkok, że po ustąpieniu w sobotę południu całego gabinetu w Siamie dotychczasowy premier Luang Pibal Songram objął ma misję tworzenia nowego rządu.

Wydział dla zbadania majątków byłych rannych dostojników państwowych wszczął dochodzenia przeciwko b. ministrowi spraw zewnętrznych reżimu króla Karola, Michałowi Ghelmeanu. Eksminister nie był w stanie wydziczyć się z użycia kwoty 1.100.000 lei.

Turecki ambasador w Berlinie, Husev Gerede, ma udać się, zdaniem kół politycznych Berlina, do Alkary celem złożenia sprawozdania.

Jak dowiadują się „Ester Lloyd“, premier w gierski von Berdessey z porady lekarza nie może chwilowo urzędować z uwagi na stan swego zdrowia.

Nowy międzynarodowy związek prasy europejskiej założony w grudniu ub. roku w Wiedniu, odbył swój pierwszy kongres w Wenecji w dniach 10-15 kwietnia. Na kongresie tym była reprezentowana delegacja narodowa.

do swych baz. W walce powietrznej zestrzelono jedną maszynę typu „Gloster“.

Gwałtowne ataki skierowane były na wyspę Malta. Dokonano wielkich spustoszeń wśród ważnych obiektów.

Paaua operacyjna na froncie libijskim.

Rzym, 9 marca. Na froncie libijskim panuje pauza operacyjna. Północne źródła włoskie donoszą, iż obustronna działalność bojowa ogranicza się jedynie do spotkań patroli i lotów wywiadowczych lotnictwa.

Pomiędzy obydwoma frontami znajduje się szeroka strefa neutralna, w której dochodzi czasami do potyczek. Te epizodyczne walki kończą się zazwyczaj porażką brytyjską. Mimo niepomysłnych warunków atmosferycznych lotnictwo obu atakuje obiekty brytyjskie. Również na morzu Śródziemnym panuje obecnie umiarkowany spokój. Ataki lotnicze na wyspę Malte prowadzone są jednak bez przerwy.

Rumunja zrywa stosunki z Brazylią.

Bukareszt, 9 marca. Wicepremier Rumunii, prof. Michał Antonescu, przyjął w swym charakterze ministra spraw zagranicznych, w piątek brazylijskiego posła Carlosa Celso de Ouro Preto i zakomunikował mu, że Rumunja zrywa stosunki dyplomatyczne z Brazylią.

